

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Písku rozhodl soudkyní Mgr. Markétou Česánkovou ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastoupená advokátem [údaje o zástupci]

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

o zaplacení částky 25 200 Kč s příslušenstvím a smluvní pokuty ve výši 1 800 Kč

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 20 000 Kč od 21. 3. 2023 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se ohledně částky 5 200 Kč, smluvní pokuty ve výši 1 800 Kč, úroku z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 25 200 Kč od 3. 7. 2022 do 20. 3. 2023 a úroku z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 5 200 Kč od 21. 3. 2023 do zaplacení zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce [titul] [jméno] [příjmení] na náhradě nákladů řízení částku 1 215 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou - návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu domáhá na žalovaném zaplacení částky 25 200 Kč s příslušenstvím a smluvní pokuty ve výši 1 800 Kč s odůvodněním, že dne 13. 3. 2022 uzavřela se žalovaným smlouvu o spotřebitelském úvěru [číslo] na základě které poskytla žalovanému úvěr ve výši 20 000 Kč s možností postupného čerpání. Smlouva byla uzavřena prostřednictvím internetových stránek [webová adresa], na kterých žalovaný vyplnil žádost o poskytnutí úvěru a poskytl identifikační údaje. Žalobkyně provedla identifikaci žalovaného. Žalovaný dále potvrdil své identifikační údaje prostřednictvím

služby [právnícká osoba] [anonymizováno] tím, že jí zpřístupnil svůj bankovní účet za účelem získání informací o bankovním účtu a jeho majiteli. Smlouva byla uzavřena elektronicky prostřednictvím klientského profilu, do kterého se žalovaný přihlásil pomocí dvoufaktorového ověření a konečný návrh smlouvy odsouhlasil kliknutím na opt-in volbu „Podepisuji“. Poté žalobkyně vyplatila částku 20 000 Kč žalovanému na jeho bankovní účet č. [bankovní účet]. Žalovaný se vedle poskytnutého úvěru zavázal uhradit poplatek za poskytnutí úvěru ve výši 5 200 Kč. Žalovaný požádal čtyřikrát o odklad splatnosti úvěru celkem o 81 dnů a splatnost úvěru tak nastala dne 2. 7. 2022. Žalovaný své povinnosti ze smlouvy nesplnil, neboť žalobkyni nezaplatil niče, přestože byl vyzván k úhradě dlužné částky. Podle čl. 6 Všeobecných obchodních podmínek a čl. 3 Sazebníku je žalobkyně oprávněna v případě prodlení žalovaného s úhradou dlužné částky požadovat po něm i úhradu smluvní pokuty ve výši 0,1 % denně z jistiny. Žalobkyně požaduje po žalovaném zaplacení smluvní pokuty za dobu od 3. 7. 2022 do 1. 10. 2022 ve výši 1 800 Kč. Žalobkyně dále tvrdí, že před uzavřením smlouvy ověřila úvěruschopnost žalovaného, když zjistila od žalovaného informace jako počet členů domácnosti, jeho pravidelné měsíční příjmy a výdaje. Žalobkyně zkontrolovala žalovaným poskytnuté informace prostřednictvím databází příslušných rejstříků, komerčních služeb a sociálních sítí. Dále provedla lustraci žalovaného ve veřejných registrech: bankovní a nebankovní registr klientských informací, centrální evidence exekucí, neplatné doklady MV ČR, insolvenční rejstřík, registr hledaných osob Policie ČR, katastrální rejstřík, registr, sankční seznamy“ a interní registry historie klienta. Se souhlasem žalovaného získala informace o platebním účtu žalovaného a o transakcích na něm, případně vycházela z žalovaným předložených výpisů z účtu a z výplatních pásek. Žalobkyní ověřená výše čistého měsíčního příjmu žalovaného činila 33 073 Kč, která dle žalobkyně umožňuje bezproblémové splacení poskytnutého úvěru.

2. Ve věci byl vydán elektronický platební rozkaz, kterým bylo návrhu žalobkyně zcela vyhověno, tento se však nepodařilo doručit do vlastních rukou žalovaného, a proto byl zrušen. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil, k ústnímu jednání konanému dne 30. 10. 2023 se bez omluvy nedostavil, ačkoliv byl řádně a včas předvolán. Žalobkyně se z jednání omluvila, a věc proto byla projednána a rozhodnuta bez přítomnosti účastníků podle § 101 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“).

3. Ze smlouvy o spotřebitelském úvěru s postupným čerpáním ze dne 13. 3. 2022 ve spojení se všeobecnými obchodními podmínkami, sazebníkem, informací o spotřebitelském úvěru a souhlasem se zpracováním osobních údajů vyplývá, že žalobkyně se zavázala poskytnout žalovanému bezúčelový spotřebitelský úvěr do výše 20 000 Kč a žalovaný se zavázal vrátit poskytnuté prostředky spolu s poplatkem za sjednání úvěru ve výši 5 200 Kč do 12. 4. 2022 pod [variabilní symbol] Smlouva byla žalovaným podepsána SMS kódem [číslo] dne 13. 3. 2022. Pro případ prodlení byla stranami sjednána smluvní pokuta ve výši 0,1 % denně z jistiny až do zaplacení stávajícího dluhu.

4. Z autorizace ověření totožnosti a kopie občanského průkazu žalovaného soud zjistil, že žalobkyně dne 13. 3. 2022 prostřednictvím přímého náhledu na bankovní účet žalovaného č. [bankovní účet] a z občanského průkazu ověřila při uzavření smlouvy totožnost žalovaného.

5. Metodikou posuzování úvěruschopnosti žalobkyně obecně deklaruje, že posuzování úvěruschopnosti spotřebitele je v souladu se zákonnými nároky a splňuje požadavky vymezené v zákoně č. 257/2016 Sb. a je v souladu s jejími interními předpisy.

6. Z přehledu bankovních transakcí vyplacených spotřebiteli vyplývá, že žalobkyně dne 14. 3. 2022 zaslala na účet č. [bankovní účet] pod [variabilní symbol] částku 20 000 Kč.

7. Z výpisu o posouzení úvěruschopnosti u žalobkyně soud zjistil, že celkový počet členů ve společně hospodařící domácnosti žalovaného jsou 3 lidé, z toho 2 lidé s příjmem, výše čistého měsíčního příjmu uvedeného žalovaným je 29 000 Kč, výše ověřeného čistého měsíčního příjmu je 33 073 Kč, výše pravidelných měsíčních výdajů na půjčky je 1 800 Kč, na bydlení 9 000 Kč,

další nezbytné výdaje jsou ve výši 200 Kč a ostatní zbytné výdaje 500 Kč. Žalobkyně vycházela z vypočítaných minimálních výdajů ve výši 5 665 Kč.

8. Dle identifikovaných příjmů žalobkyně ověřila čistý měsíční příjem žalovaného 33 073 Kč prostřednictvím bankovního výpisu, který obsahoval příjmové transakce za období od dubna 2021 do března 2022. V dokumentu jsou uvedena pouze data a částky.

9. Ze sdělení [právnícká osoba] [příjmení] [příjmení] [anonymizována dvě slova] [právnícká osoba] se podává, že majitelem a disponentem účtu č. [bankovní účet] byl žalovaný, že tento účet byl zrušen dne 11. 7. 2023 a že na účet byla připsána platba ve výši 20 000 Kč pod [variabilní symbol].

10. Z výzvy k úhradě před podáním žaloby ze dne 10. 3. 2023 ve spojení s podacím lístkem ze dne 10. 3. 2023 vyplývá, že žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení dlužné částky z titulu smlouvy [číslo] před podáním žaloby, a to do třech dnů.

11. Provedeným dokazováním soud zjistil následující skutkový stav. Žalobkyně uzavřela se žalovaným dne 13. 3. 2022 smlouvu o spotřebitelském úvěru, na jejímž základě poskytla žalovanému na jeho účet č. [bankovní účet] pod [variabilní symbol] částku 20 000 Kč. Žalovaný se zavázal splatit poskytnutou částku ve výši 20 000 Kč spolu s poplatkem za poskytnutí úvěru ve výši 5 200 Kč do 12. 4. 2022. Žalovaný z titulu této smlouvy neuhradil ničeho. První výzva k úhradě dlužné částky ze dne 10. 3. 2023 byla žalovanému odeslána prostřednictvím České pošty dne 10. 3. 2023.

12. Soud hodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná pouze částečně.

13. Smlouvu o spotřebitelském úvěru uzavřenou mezi účastníky dne 13. 3. 2022 soud posuzoval podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen, „o.z.“), ve spojení se zákonem č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen, „zákon o spotřebitelském úvěru“).

14. Podle § 2 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru se spotřebitelským úvěrem rozumí odložená platba, peněžítá zápůjčka, úvěr nebo obdobná finanční služba poskytovaná nebo zprostředkovaná spotřebiteli. Podle § 2390 a 2392 odst. 1 věta první o.z. přenechá-li zapůjčitel vydlužiteli zastupitelnou věc tak, aby ji užil podle libosti a po čase vrátil věc stejného druhu, vznikne smlouva o zápůjčce. Při peněžité zápůjčce lze ujednat úroky. Podle § 2395 o.z. smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

15. Podle § 588 o.z. soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přiči dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.

16. Podle § 86 odst. 1, 2 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů.

17. Podle § 75 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel nebo zprostředkovatel povinen provozovat svou činnost s odbornou péčí. Podle § 76 odst. 1 tohoto zákona poskytovatel a

zprostředkovatel jedná čestně, transparentně a zohledňuje práva a zájmy spotřebitele. Co se rozumí odbornou péčí, stanoví § 2 odst. 1 písm. p) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Jde o takovou úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivých obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti.

18. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení je-li spor o to, jaká je doba odpovídající možnostem spotřebitele podle odstavce 1, určí tuto dobu na návrh některé ze smluvních stran soud podle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům.

19. Soud vycházel z nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4129/18 ze dne 26. 2. 2019, v němž tento uvedl, že Nejvyšší správní soud při výkladu § 9 zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, účinného do 30. 11. 2016 (když obsahově obdobná úprava je zakotvena i v § 86 zákona č. 257/2016 Sb., tedy pro účely tohoto výkladu lze vycházet z toho, že se právní úprava nezměnila) dovodil, že součástí odborné péče poskytovatele úvěru je i taková obezřetnost, že poskytovatel nespolehlá na údaje o schopnosti splácet úvěr tvrzené samotným žadatelem, ale sám tyto údaje prověří (případně si je nechá od žadatele doložit). Ústavní soud dále zdůraznil, že nejde o žádný zvlášť přísný či dokonce nepřiměřený požadavek; to, zda je reálné splacení dluhu, je přece celkem výchozí zásada, kterou by jako obecný princip měly soudy vzít v úvahu bez ohledu na to, zda je v nějakém zákoně výslovně zakotven, anebo nikoli. Ústavní soud rovněž dospěl k závěru, že nezkoumá-li obecný soud, zda úvěrující při poskytnutí spotřebitelského úvěru prověřil schopnost úvěrovaného plánovaný úvěr splatit, zasáhne tím do základního práva spotřebitele na soudní ochranu zaručeného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že v § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru stanovenou neplatnost smlouvy jakožto důsledek porušení povinnosti poskytovatele (řádě a s odbornou péčí) posoudit úvěruschopnost spotřebitele je nutno vykládat za použití § 588 o.z. jako neplatnost absolutní, když dané porušení povinnosti poskytovatele odporuje zákonu a současně zjevně narušuje veřejný pořádek. Soud je proto povinen zabývat se uvedenou otázkou i bez návrhu žalovaného spotřebitele. Rovněž z rozsudku Soudního dvora EU ze dne 5. 3. 2020 ve věci C -679/18 OPR-Finance vyplývá povinnost soudu zabývat se z úřední povinnosti, tedy i bez námítky dlužníka, otázkou, zda poskytovatel úvěru posoudil náležitě, tedy na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací, úvěruschopnost spotřebitele, a pokud této povinnosti nedostál, povinnost soudu dovodit z tohoto porušení z úřední povinnosti následek stanovený vnitrostátním právem, tj. absolutní neplatnost smlouvy.

20. Ohledně posouzení úvěruschopnosti žalovaného žalobkyně v návrhu uvedla, že ověřila a vyhodnotila informace požadované a získané od žalovaného zejména ohledně jeho pravidelných měsíčních příjmů a výdajů. Dále provedla lustraci ve veřejně dostupných databázích a registrech a výši čistého příjmu žalovaného 33 073 Kč ověřila z informací od banky o platebním účtu žalovaného a transakcích na tomto účtu, případně ze žalovaným předložených výpisů z účtu a výplatních pásek. Žalobkyně předložila soudu pouze výpis o posouzení úvěruschopnosti, v němž je uvedena výše ověřeného čistého měsíčního příjmu žalovaného 33 073 Kč a jeho měsíční výdaje ve výši 11 500 Kč (9 000 Kč výdaje na bydlení, 1 800 Kč výdaje na půjčky, 200 Kč další nezbytné výdaje a 500 Kč ostatní zbytné výdaje), a dále předložila dokument, „identifikované příjmy“, v němž jsou uvedeny příjmové transakce z účtu žalovaného za období od dubna 2021 do března 2022. Tento dokument je jen částečným výpisem z účtu žalovaného obsahujícím pouze příjmové transakce, z něhož nevyplývá, o jaké příjmy se jedná, jaký je jejich zdroj, zda nejde o jiné zápůjčky

a úvěry. Žalobkyně nepředložila k prokázání výše příjmů žalovaného avizované úplné výpisy z účtu a výplatní pásky. Žalobkyně netvrdila výši výdajů žalovaného, výše výdajů vyplývá pouze z předloženého výpisu o posouzení úvěruschopnosti. Jakým způsobem žalobkyně zde uvedené výdaje žalovaného ověřovala, žalobkyně neuvedla, ani ohledně ověření výše výdajů nepředložila soudu žádné důkazy, když například ověření výdajů na bydlení a na ostatní půjčky žalovaného není nijak složité (žalovaný by k výzvě žalobkyně snadno patřičné doklady předložil). Žalobkyně soudu nepředložila ani doklady o provedené lustraci ve veřejně dostupných databázích. Za situace, kdy žalovaný uvedl, že počet členů domácnosti je tři, z toho s příjmem jsou dva, hraří půjčky a jeho výdaje jsou kromě výdajů na bydlení a na splátky půjček pouhých 700 Kč, neměla se žalobkyně spokojit s informacemi uvedenými žalovaným, ale bylo zcela namístě zjistit a ověřit skutečnou výši výdajů žalovaného (alespoň těch podstatných, zcela základních, pravidelných a nezbytných, které lze u každého spotřebitele rozumně očekávat) a nespokojit se s uvedením nereálné částky 700 Kč, která rozhodně nemohla žalovanému stačit na úhradu výdajů za stravu, dopravu, hygienu, ošacení apod. Rovněž nebylo v tomto případě namístě vycházet z interního modelu či z částky životního minima. Nezjištění a neověření faktických výdajů žalovaného implikuje účelovost ze strany žalobkyně - snahu uvést v hodnocení pouze údaje, které povedou k formálnímu vykázání úvěruschopnosti žalovaného, aniž by však byla patrná snaha o zjištění a posouzení jeho reálné situace. Bez zjištění a ověření skutečných výdajů žalovaného a porovnání jeho příjmů a výdajů nemohla žalobkyně posoudit, zda je žalovaný schopen spotřebitelský úvěr splatit, a to i s ohledem na krátkou dobu splatnosti jednoho měsíce od poskytnutí úvěru. Soud podotýká, že žalobkyně se k ústnímu jednání nedostavila a omluvila se, čímž znemožnila soudu, aby jí bylo poskytnuto poučení podle § 118a o.s.ř., které soud poskytuje pouze při jednání (28 Cdo 3665/2009). Soud přesto nad rámec své poučovací povinnosti žalobkyni opakovaně vyzval k doplnění skutkových tvrzení a k označení a předložení důkazů ohledně řádného posouzení úvěruschopnosti žalovaného v souladu s § 86 zákona č. 257/2016 Sb., a to usnesením ze dne 3. 10. 2023, č. j. 4 C 207/2023-14, a přípisem ze dne 12. 10. 2023. Žalobkyně na tyto výzvy nereagovala.

21. Lze tak uzavřít, že žalobkyně nesplnila svou povinnost stanovenou jí zákonem, posouzení úvěruschopnosti neprovedla řádně, ale víceméně formálně, bez náležitých a dostatečných podkladů. Žalobkyně uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru jednala v rozporu s § 86 zákona o spotřebitelském úvěru. Jejímu jednání tak nelze přiznat právní ochranu. Povinnost posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samotného před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele, osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. (srov. rozhodnutí NS sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Důsledkem tohoto postupu a nesplnění zákonné povinnosti je absolutní neplatnost předmětné smlouvy o spotřebitelském úvěru dle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru.

22. V souladu s § 87 odst. 1 věta třetí zákona o spotřebitelském úvěru má žalobkyně nárok jen na vrácení zůstatku jistiny spotřebitelského úvěru v době přiměřené možností žalovaného. Jelikož v řízení bylo zjištěno, že žalobkyně poskytla žalovanému částku 20 000 Kč a žalovaný neuhradil z tohoto titulu ničeho, zůstává nesplněný dluh na jistině úvěru ve výši 20 000 Kč a tuto částku je žalovaný povinen žalobkyni zaplatit. Jiné smluvní nároky (úrok, smluvní pokuty, různé poplatky apod.) nelze podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru úspěšně uplatnit.

23. Žalovaný jako spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu v době přiměřené jeho možnostem. Podle § 87 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru pokud je spor mezi účastníky o tom, jaká je doba odpovídající možnostem žalovaného jako spotřebitele, určí tuto dobu na návrh soud. Pojem spor je v tomto případě třeba vykládat jen jako aktivní a nevyřešený střet (konflikt) rozdílných představ stran o přiměřené době plnění. Pouhá pasivita naproti tomu spor o přiměřenou dobu plnění nezakládá. Pokud věřitel vyzval dlužníka k plnění ve smyslu § 1958 odst.

2 o.z. a dlužník proti takové výzvě v přiměřené době aktivně nevystoupil s argumentem, že taková doba plnění není přiměřená jeho možnostem, není tu spor o určení přiměřené doby plnění a platí doba plnění uvedená ve výzvě věřitele. Pokud dlužník žádnou obranu neuplatnil a nová doba plnění určená výzvou věřitele ve smyslu § 1958 odst. 2 o.z. uplynula, je dlužník v prodlení (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2019 sp. zn. 27 Co 221/2019) Jelikož žalovaný je v řízení pasivní, spor o přiměřenou dobu plnění v daném případě není. Žalobkyně vyzvala žalovaného k úhradě dluhu v předžalobní výzvě ze dne 10. 3. 2023, která byla žalovanému dle podacího lístku odeslána poštou ve stejný den. Ve smyslu § 573 o.z. byla výzva žalovanému doručena třetí pracovní den po odeslání, tj. dne 15. 3. 2023. Žalovaný na tuto výzvu nijak nereagoval, námitku nepřiměřenosti navrhované lhůty k plnění neuplatnil. Na základě této výzvy měl žalovaný dlužnou částku uhradit do 3 dnů od jejího doručení, tedy do 20. 3. 2023. Jelikož tak neučinil, dluh se stal splatným nejpozději uplynutím uvedené doby a žalovaný je od 21. 3. 2023 s úhradou částky 20 000 Kč v prodlení. Soud proto žalobkyni v souladu s § 1970 o. z. přiznal úrok z prodlení z částky 20 000 Kč od 21. 3. 2023 do zaplacení, a to v žalobkyní požadované výši 15 % ročně, která odpovídá zákonné výši dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř., když soud neshledal žádné důvody pro její prodloužení.

24. S ohledem na absolutní neplatnost smlouvy o spotřebitelském úvěru nevznikl žalovanému závazek zaplatit žalobkyni poskytnutý úvěr, ani poplatky a smluvní pokutu, a proto soud ve zbytku žalobu zamítl včetně odpovídajícího příslušenství (výrok II.).

25. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně požadovala celkem částku 27 000 Kč, soud žalobkyni vyhověl ohledně částky 20 000 Kč (jistina), ohledně částky 7 000 Kč (součet zamítnutých poplatků a smluvní pokuty) byl úspěšný žalovaný. Žalobkyně tak byla ve sporu úspěšná v rozsahu 74 % a žalovaný v rozsahu 26 %. Soud proto po odečtení úspěchu žalovaného od úspěchu žalobkyně stanovil, že žalobkyni přísluší právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 48 % Náklady řízení tvoří odměna za zastoupení žalobkyně ve výši 900 Kč, která byla stanovena dle § 14b odst. 1 bod 2. vyhlášky č. 177/1996 Sb., v účinném znění (dále jen, „advokátní tarif“), dále se jedná o 3 paušální náhrady hotových výdajů po 100 Kč dle § 14b odst. 5 písm. a) advokátního tarifu. V této souvislosti soud konstatuje, že zástupce žalobkyně učinil 3 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, výzva k plnění a sepsání žaloby). Náklady řízení tedy představují součet shora uvedených částek (3 x 300 Kč + 3 x 100 Kč), zvýšený o 21 % DPH ve výši 252 Kč a zaplacený soudní poplatek ve výši 1 080 Kč Náklady řízení tedy činí částku v celkové výši 2 532 Kč 48 % pak představuje částku 1 215 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř.). K aplikaci § 14b advokátního tarifu podepsaný soud uvádí, že jenom za poslední rok eviduje, že žalobkyně podala u Okresního soudu v Písku více než pět návrhů na vydání elektronického platebního rozkazu v právně i skutkově obdobných věcech.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněná jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Písek 30. října 2023

Mgr. Markéta Česánková
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. prosince 2023.